

(S. Pedersen), naar han vilde gjøre gjældende, at denne Sag væsentlig dreiede sig om Stands-Interesser, og at det derfor er en saa uhyggelig Strid for ham. Ganstevist har denne Sag sin overordentlige Betydning for Landmændene; men netop derfor har den ogsaa denne overordentlige Betydning for hele Landet, og jeg maa til det Øverste hævde, at alle vi, som kjæmpe for denne Sag med vor Overbevisnings fulde Styrke, gjøre det tillige med den Tro, at vi derved gavne vort Land. Jeg mindes, hvad en af Europas første Statsmænd har udtalt; han sagde nemlig, at naar Bonden har Penge, har hele Verden Penge. Denne Sætning har Gyldighed fremfor Alt her i Danmark, i dette Agerbruksland. Vaade Handel og Industri og det Hele afhænger af, hvorledes det gaar med Landbruget; men for Landbruget er Smørinteressen — jeg tør sige det — en aldeles kolossal, og naar man saa taler om de andre Interesser, der stille sig derimod, kan jeg virkelig ikke med min bedste Villie se, hvilke Interesser det er, der paa nogen Maade kunne komme i Sammenligning med Landbrugets Interesser i denne Sag. Konsumenternes? Men hvilken Rolle spiller egentlig, naar vi se paa denne Sag, Kunstsmørret for Konsumenterne? Man behøver blot at se, hvorledes Priserne ere. Det bedste Kunstsmør koster 80 Øre pr. Pund, altsaa 1 Kr. 60 Øre for 2 Pund; 1 Pund af det bedste Natursmør koster 1 Kr. og 1 Pund af det bedste Svinesfedt koster 50 Øre. Altsaa kunne 2 Pund af de sidstnævnte Næringsmidler tilsammen kjøbes billigere end 2 Pund Kunstsmør, og jeg vil dog mene, at de ere et bedre og sundere Næringsmiddel end Kunstsmør; i alt Fald er der da mere Natursmør i det ene Pund Natursmør end i de 2 Pund Kunstsmør. Hvad Farvning og Blanding angaar, kunne de ligesaa godt foretages i Hjemmene som i Fabrikken, naar en Husmoder endelig vil sætte Pris paa, at hendes Folk eller Gæster skulle spise Kunstsmør, men tro, at det er Natursmør, uden at det i Virkeligheden er det. — Til disse saa Bemærkninger skal jeg blot føie nogle Ord om Ændringsforslagene, der alle ere gennemgaaede af den ærede første Taler, til hvem jeg forøvrigt ganske kan slutte mig; men jeg kan dog ikke Andet end særlig anbefale til det høje Thing det andet Ændringsforslag, der er stillet af flere Medlemmer til § 2 om, at det skal være forbudt Enhver, der tilvirker Smør, at fabricere Margarine eller foretage nogen Blanding af dette Stof med Smør eller i sine Lokaler at lade saadan Virksomhed foregaa.

Denne Ændring maa vi lægge overordentlig Vægt paa. Det er allerede blevet paavist, hvorledes den Fare, der truer vort Smørs Renomme i England, kan ramme ikke blot fra Kunstsmørfabrikationens Side, men ogsaa fra Landmændenes egen Side, og der er navnlig saa meget mere Grund til at frygte derfor efter den store Udvikling, som Smørproduktionen har faaet, og den store Betydning, den har faaet ved at være gaaet over fra de enkelte Landbrug til en større Industri ved Andelsmeierierne. Tilføringen af Smør med Margarine kan jo foregaa i saa ringe Grad, at den næsten er umærkelig, men foruden at det vanskeligt vil kunne skjules, at danske Landmænd begynde at tilføje Smør med andet Stof, kan man være sikker paa, at naar først den Methode kommer i Gang med det mindre Kvantum, vil let Fristelsen til at faae større og større Fordel vinde Overhaand, og hvad vil Følgen blive deraf? Den vil blive, at det vil blive en almindelig kjendt Sag ogsaaovre i England, at det danske Smør ikke længere er ægte, ikke altid at stole paa, og saa have vi Kalamiteten. Derfor er det vigtigt, at vi faae en saa stærk Bestemmelse som den, der er foreslaaet under Nr. 2, og den skal jeg paa det varmeste anbefale paa mine Medforslagsstillere og mine egne Begne. — Den høitærede Indenrigsminister tillægger ikke Ændringsforslaget under Nr. 5 om Forbudet mod Udførsel fra Landet af Margarine nogen særdeles Betydning. Jeg skal indrømme den høitærede Minister, at det ikke er af de Bestemmelser, som maa anses for de mest betryggende, eller af dem, som man skal lægge størst Vægt paa i det Forslag, vi nu have under Behandling; men jeg kan dog ikke se Andet, end det er Noget, som vil gavne vort Smørs Renomme, naar vi her vedtage en Bestemmelse, som gaar ud paa, at der her fra Landet ikke maa udføres noget Margarine. Og da denne Bestemmelse ikke kan være til Skade for Konsumenterne, men endog vil bidrage til, at Margarinen bliver billigere for dem, kan jeg ikke indse Andet, end at vi bør holde paa denne Bestemmelse, og jeg vil derfor ogsaa anbefale, at vi vedtage dette. — Den høitærede Indenrigsministers Ændringsforslag kan jeg heller ikke Andet end anbefale, og jeg agter at stemme for dem. Jeg skal blot tillade mig at henstille til den høitærede Ministers Opmærksomhed og Overveelse, om der ikke i Ændringsforslaget under Nr. 3 i det sidste Stykke kunde være Anledning til at forandre Ordene „der have en stærkere gul Farvetone end den, som af Indenrigsministeren fastsættes“ derhen, at det kommer til at lyde: „der har en anden